

ความคิดเห็นของผู้ปกครองของบุคคลปัญญาอ่อนที่มีต่อบริการ  
ยาทางไปรษณีย์ของโรงพยาบาลราชานุกุล (2545)

The opinions of mentally retarded persons' relatives who received  
the mail service delivery of the medicine from Rajanukul hospital

สุรีย์ วิริยะประสาท

ความคิดเห็นของผู้ปกครองของบุคคลปัญญาอ่อนที่มีต่อบริการยาไปรษณีย์ของสถาบันราชานุกูล

#### บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.ศึกษาลักษณะทางประชากร เศรษฐกิจ สังคมของบุคคลปัญญาอ่อน และกลุ่มตัวอย่าง 2.ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาด้วยยาของบุคคลปัญญาอ่อนและข้อมูลเกี่ยวข้องกับบริการยาไปรษณีย์ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ 3.ศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบริการยาไปรษณีย์ของสถาบัน กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกตัวอย่างตามเงื่อนไข ซึ่งเป็นญาติหรือผู้ปกครองของบุคคลปัญญาอ่อนที่รับบริการสั่งซื้อหรือขอยาทางไปรษณีย์สถาบันราชานุกูล ในช่วงปีงบประมาณ 2542-2544 จำนวน 66 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์ ในช่วงเวลาระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน-31 สิงหาคม 2545 เป็นเวลา 3 เดือน ได้รับแบบสอบถามตอบกลับคืนมาจำนวน 64 ราย คิดเป็นร้อยละ 97 เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อบริการยาทางไปรษณีย์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยให้เลือกคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด วิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.3 อายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 46.9 มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 65.6 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 51.6 ประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ 29.7 มีรายได้ครอบครัวเดือนละ ตั้งแต่ 5,000 บาทลงมา ร้อยละ 60.8 มีรายได้พอกับรายจ่าย แต่ไม่มีเงินเหลือเก็บ ร้อยละ 32.8 กรรมสิทธิ์ที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเอง ร้อยละ 64.1 ที่อยู่อาศัยอยู่ภาคกลาง ร้อยละ 45.3 มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเป็นบิดามารดา ร้อยละ 87.5 ประเภทครอบครัว เป็นครอบครัวเดี่ยว ร้อยละ 76.5 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 2-4 คน ร้อยละ 57.8 ผู้เป็นหลักในการดูแลรับผิดชอบบุคคลปัญญาอ่อนส่วนใหญ่เป็นบิดามารดา ร้อยละ 92.2 มีญาติพี่น้องเป็นผู้ร่วมช่วยเหลือดูแลรับผิดชอบผู้ป่วย ร้อยละ 15.6 ความสัมพันธ์ในครอบครัว ช่วยเหลือเกื้อกูลกันดี ร้อยละ 56.3 ภาระการดูแลมีผลกระทบต่อสุขภาพจิตผู้ปกครอง เช่น เครียด ร้อยละ 54.7 ผู้ปกครองประเมินสุขภาพร่างกายของตนเองในระดับปานกลาง ร้อยละ 60.3 คนในชุมชนปฏิบัติต่อบุคคลปัญญาอ่อนแบบยอมรับเป็นมิตร ร้อยละ 56.3 บุคคลปัญญาอ่อนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 51.6 อายุระหว่าง 20-29 ปี ร้อยละ 43.8 มีพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 42.2 เป็นบุตรคนที่ 1 ของบิดามารดา ร้อยละ 60.9 ได้รับการสงเคราะห์ไม่ชำระค่ายาไปรษณีย์ ร้อยละ 71.6 โดยมีบัตรช่วยเหลือค่ารักษาพยาบาล ดังนี้ สมุดประจำตัวคนพิการ ร้อยละ 71.9 บัตรสวัสดิการประชาชนด้านรักษาพยาบาล ร้อยละ 56.3 บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ร้อยละ 32.8 มีสิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลจากต้นสังกัด ร้อยละ 20.3 มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับรุนแรง ร้อยละ 75.8 ระดับปานกลาง ร้อยละ 17.8 มีระยะเวลาการเจ็บป่วย 11-20 ปี ร้อยละ 48.5 การวินิจฉัยโรคสาเหตุของปัญญาอ่อน เรียงตามลำดับดังนี้ โรคลมชัก ร้อยละ 53.1 สาเหตุอื่น ๆ ได้แก่ สมอ่งพิการ ร้อยละ 18.8 สติระเล็ก ร้อยละ 15.6 บกพร่องด้านการสื่อความหมาย มีปัญหาการพูด ร้อยละ 15.6 และมีปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ร้อยละ 21.9 หงุดหงิดฉุนเฉียวง่าย ร้อยละ 18.8 ผู้ปกครองประเมินปัญหาอาการทางร่างกายของบุคคลปัญญาอ่อน เรียงตามลำดับดังนี้ บกพร่องด้านการสื่อความหมาย พูดไม่ได้ ร้อยละ 40.6 พูดเป็น คำ ๆ ร้อยละ 39.1 บกพร่องด้านการเคลื่อนไหวที่ เดินไม่ได้ ร้อยละ 15.6 เดินโดยใช้อุปกรณ์หรือคนช่วย ร้อยละ 12.5 มีอาการนาน ๆ ชักครั้ง ร้อยละ 45.3 บกพร่องทางการมองเห็น ร้อยละ 10.9 บกพร่องทางการได้ยิน ร้อยละ 3.3 ประเมินลักษณะปัญหาอารมณ์และพฤติกรรม หงุดหงิดง่าย

ร้อยละ 45.3 คนไม่อยู่หนึ่ง สมาริชั่น และโมโหร้าย ขว้างปาของ มีร้อยละ 40.6 เท่ากัน มีพฤติกรรมซ้ำ ๆ ร้อยละ 34.4 โดยมีจำนวนปัญหาอารมณ์และพฤติกรรมหลายด้านเฉลี่ย ร้อยละ 4 ข้อ บุคคลปัญญาอ่อนต้องการได้รับการดูแลช่วยเหลือตลอดเวลาเกือบทุกสถานการณ์ ร้อยละ 35.9 ดูแลตลอดเวลาและทุกแห่ง ร้อยละ 31.3 บุคคลปัญญาอ่อนมีความสามารถทักษะการดูแลตนเอง ด้านการรับประทานอาหาร ( $\bar{X} = 2.8$ ) ในระดับทำเองพอได้ ญาติต้องช่วยบางขั้นตอน ส่วนทักษะด้านการแต่งตัว ( $\bar{X} = 2.1$ ) การทำความสะอาดหลังขับถ่าย ( $\bar{X} = 2.0$ ) การทำความสะอาดร่างกาย ( $\bar{X} = 1.9$ ) ช่วยเหลืองานบ้านง่าย ๆ ( $\bar{X} = 1.8$ ) และการรู้จักรักษาความปลอดภัยของตนเอง ( $\bar{X} = 1.7$ ) อยู่ในระดับน้อย ทำเองได้น้อย ญาติต้องช่วยเหลือมาก บุคคลปัญญาอ่อนไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ร้อยละ 96.9

บุคคลที่แนะนำใช้บริการสถาบันราชานุกูล แพทย์พยาบาลโรงพยาบาลที่เคยรักษาแนะนำ ร้อยละ 43.5 ญาติเพื่อนคนรู้จักแนะนำ ร้อยละ 26.1 แพทย์สั่งจ่ายยาไปรษณีย์ให้ผู้ป่วยเฉลี่ยครั้งละ 2.36 เดือน ผู้ปกครองต้องการให้แพทย์จ่ายยาให้ผู้ป่วยเฉลี่ยครั้งละ 3.21 เดือน จำนวนวันเฉลี่ยที่ผู้ปกครองได้รับยาหลังจากสั่งซื้อหรือขอทางไปรษณีย์ 13.5 วัน จำนวนวันเฉลี่ยที่ต้องการได้รับยาหลังจากสั่งซื้อหรือขอทางไปรษณีย์ 8.3 วัน สาเหตุที่ใช้บริการยาไปรษณีย์สถาบันราชานุกูล บ้านอยู่ไกลเดินทางไม่สะดวก ร้อยละ 68.7 ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ร้อยละ 59.4 แพทย์สถาบันแนะนำให้ใช้บริการยาไปรษณีย์ ร้อยละ 42.2 ญาติไม่สามารถหยุดงานพาผู้ป่วยมาพบแพทย์ ร้อยละ 26.6 เชื่อถือบริการรักษาเด็กเรียนรู้ช้าโดยเฉพาะ 23.5 การเคยพาผู้ป่วยไปรับการตรวจรักษาขอรับยาจากสถานบริการอื่น ร้อยละ 81.2 สถานบริการที่เคยไปรักษา คือ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ ร้อยละ 50.0 โรงพยาบาลชุมชน ร้อยละ 29.7 โรงพยาบาลจิตเวช ร้อยละ 18.8 **สถานที่จำหน่าย**  
**ศูนย์บริการสาธารณสุข ร้อยละ 14.1** สาเหตุที่ไม่กลับไปใช้บริการสถานบริการนั้นอีก เนื่องจาก พอใจที่จะรับบริการยาไปรษณีย์สถาบันราชานุกูล ร้อยละ 48.1 ไม่สะดวกต่อการเดินทางไปสถานบริการที่นั่น ร้อยละ 40.4 ที่นั่นไม่มียาบางขนานจ่ายให้ ร้อยละ 30.8 ได้รับสัญญาณเม็ดยาไม่เหมือนยาสถาบันราชานุกูล ร้อยละ 28.8 รับประทานยาที่นั่นแล้วอาการไม่ดีขึ้น ร้อยละ 23.1 และเสียเวลารอบริการนาน ร้อยละ 21.2 ไม่มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเครื่องมือตรวจเฉพาะโรค ร้อยละ 19.2 เจ้าหน้าที่นั้นแนะนำให้กลับมารักษาที่สถาบันราชานุกูล ร้อยละ 11.5 ได้รับยาจากที่นั่นจำนวนน้อยลง ร้อยละ 9.6 ลักษณะการดูแลด้านการรับประทานยา เอายาไว้กับญาติให้ญาติเป็นคนให้ผู้ป่วยรับประทาน ร้อยละ 70.3 ผู้ป่วยกินยาเองโดยให้ญาติต้องคอยเตือนทุกครั้งและโดยญาติไม่ต้องเตือน ร้อยละ 15.6 . 14.1 ตามลำดับ การเคยไม่ยอมรับประทานยาของผู้ป่วย มีร้อยละ 31.6 เนื่องจาก ง่วงมาก เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน (ร้อยละ 12.3) ผู้ป่วยรู้สึกเบื่อและเป็นการเพิ่มภาระ (ร้อยละ 10.5) ผู้ป่วยรำคาญอาการข้างเคียงของยา (ร้อยละ 7.0) ผู้ป่วยไม่มีอาการ (ร้อยละ 1.8) วิธีปฏิบัติเมื่อผู้ป่วยไม่ยอมรับประทานยา บังคับทุกวิธีจนผู้ป่วยยอมกินยา ร้อยละ 32.3 พยายามอธิบายเหตุผลจนผู้ป่วยกินยา ร้อยละ 22.6 วิธีการรับประทานยาของผู้ป่วย ตามแพทย์สั่ง ร้อยละ 82.8 ตามความต้องการและอาการกำเริบของผู้ป่วย ร้อยละ 14.1 การเคยทานยาน้อยกว่าแพทย์สั่ง ร้อยละ 26.6 เนื่องจากกินยาแล้วมีอาการข้างเคียงของยา (ร้อยละ 10.9) ญาติลืมให้ยาผู้ป่วยรับประทาน (ร้อยละ 6.2) กินยาหลายขนานแล้วอาการไม่ดีขึ้น และกลัวยาหมดเร็ว เพราะไม่มีค่าเดินทางและค่ายา (มีร้อยละ 3.1 เท่ากัน) เมื่อกินยาจิตเวชร่วมกับยาอื่น ๆ เช่น ยาแก้หวัด และเมื่อผู้ป่วยมีอาการปกติ (มีร้อยละ 1.6 เท่ากัน) การเคยทานยามากกว่าแพทย์สั่ง ร้อยละ 18.8 เนื่องจากนอนไม่หลับ (ร้อยละ 9.4) มี

อาการกำเริบ และยาไม่ได้ผลฤทธิ์ยาอ่อนเกินไป(มีร้อยละ 4.7 เท่ากัน) การรับรู้ว่าจะส่งซื้อ/ขอยาทางไปรษณีย์หรือมารับยาให้ผู้ป่วย ส่วนใหญ่เมื่อยาจะหมดหรือตามที่แพทย์นัด ร้อยละ 96.9/ความคิดว่าควรหยุดรับประทานยา เมื่อแพทย์สั่งให้หยุด ร้อยละ 74.6 เมื่อผู้ป่วยอาการดีขึ้น ร้อยละ 17.4 เมื่อญาติรู้สึกเบื่อและเห็นว่าควรหยุดกินยา ร้อยละ 4.8 เมื่อกินยาแล้วอาการผิดปกติไม่ดีขึ้น ร้อยละ 3.2 การจัดการกับอาการข้างเคียงของยาที่เกิดขึ้น ไปพบแพทย์โรงพยาบาลร้อยละ 33.9 กินยาบางชนิดลดลง ร้อยละ 16.1 กินยาต่อไปเหมือนเดิม ร้อยละ 14.5 หยุดรับประทานยา ร้อยละ 8.1 ความรู้สึกเมื่อผู้ป่วยได้รับยาชนิดเดิมที่มีรูปลักษณะหรือสีเปลี่ยนแปลง เหยย ๆ แล้วแต่ความเห็นของแพทย์ ร้อยละ 59.4 ไม่สบายใจแต่คิดว่าผู้ป่วยต้องกินยา ร้อยละ 25.0 และไม่เชื่อว่าจะได้ผลเท่ากับยาลักษณะเดิม จึงไม่ให้ผู้ป่วยกินยา ร้อยละ 12.5 ความถี่ในการพาผู้ป่วยมาพบแพทย์ที่สถาบันตามนัด มาตามนัดทุกครั้ง ร้อยละ 32.8 ส่วนมากมาตามนัดร้อยละ 12.5 มาตามนัดเป็นส่วนน้อยและไม่สม่ำเสมอ ร้อยละ 25 ไม่มาตรวจตามนัด ร้อยละ 21.9 ปัญหาอุปสรรคที่จะพาผู้ป่วยมาพบแพทย์ที่สถาบันตามนัด เนื่องจากบ้านอยู่ไกลต่างจังหวัดและการพาผู้ป่วยเดินทางมาพบแพทย์ไม่สะดวก ร้อยละ 79.7 ไม่มีเงินค่าเดินทางและค่ายา ร้อยละ 39.1 ต้องมีญาติอย่างน้อย 2 คนมาด้วยและญาติไม่สามารถหยุดงานพาผู้ป่วยมาพบแพทย์ ร้อยละ 20.4 ญาติพาผู้ป่วยไปรักษาที่ ร.พ.อื่น ร้อยละ 18.8 อาการดีขึ้นคิดว่าหายแล้ว ร้อยละ 4.7 คิดว่าเด็กป่วยไม่ร้ายแรง นานไปจะหายได้เอง ร้อยละ 3.1 รักษา กินยาสมุนไพร และญาติซื้อยาจากร้านขายยาให้ผู้ป่วยกิน ร้อยละ 1.6 เท่ากัน ญาติไม่ยอมให้กินยาเป็นเวลานาน เกรงอันตรายสุขภาพและไม่มีความหวังว่า การรักษาผู้ป่วยด้วยยาจะทำให้อาการดีขึ้น มีร้อยละ 1.5 เท่ากัน ผู้ป่วยเคยขาดการติดต่อหรือขอรับบริการยาไปรษณีย์จากสถาบันไม่ต่อเนื่อง มีร้อยละ 56.3 เนื่องจากญาติพาไปรักษาที่โรงพยาบาลอื่น ร้อยละ 41.7 ไม่สะดวกยุ่งยากที่จะขอใบส่งตัวจากสถานบริการที่มีชื่อในบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้ามายังสถาบัน ร้อยละ 38.9 ไม่มีเงินค่าเดินทางและค่ายา ร้อยละ 25.0 สถาบันราชานุกูลแนะนำแจ้งผลตรวจรักษาหรือส่งต่อไปรักษารับยาโรงพยาบาลท้องถิ่น ร้อยละ 19.4 ผู้ป่วยอาการดีขึ้นคิดว่าหายแล้ว ร้อยละ 11.1 กินยาแล้วอาการของผู้ป่วยไม่ดีขึ้นและมีปัญหาอาการข้างเคียงของยา ญาติพาไปรักษากินยาสมุนไพรและซื้อยาจากร้านขายยาให้ผู้ป่วยกิน และญาติรู้สึกเบื่อการดูแลให้ผู้ป่วยกินยาและลืมให้ยาผู้ป่วยกิน มีร้อยละ 5.6 เท่ากัน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อบริการยาไปรษณีย์ที่ได้รับโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี ( $\bar{X} = 3.82$ ) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นในระดับดี จำนวน 7 ข้อ และความคิดเห็นในระดับปานกลางจำนวน 5 ข้อ ความคิดเห็นระดับดี 4 ลำดับแรก ได้แก่ การอ่านฉลากยาเข้าใจวิธีรับประทานยาที่ถูกต้อง ( $\bar{X} = 4.28$ ) รู้สึกพอใจการรับบริการยาทางไปรษณีย์ของสถาบัน ( $\bar{X} = 4.25$ ) ได้รับจำนวนเม็ดยาแต่ละชนิดครบตามระยะเวลาที่แพทย์สั่งให้ผู้ป่วยรับประทาน ( $\bar{X} = 4.22$ ) สภาพของยาที่ส่งทางไปรษณีย์อยู่ในสภาพดียาเม็ดไม่แตกหักยาน้ำไม่หกจากขวด ( $\bar{X} = 4.19$ ) ส่วนความคิดเห็นระดับปานกลาง 4 ลำดับสุดท้าย ได้แก่ การได้รับจดหมายให้คำแนะนำหรือตอบปัญหาตามที่ต้องการชัดเจนเข้าใจง่ายและช่วยแก้ไขปัญหาคิดได้ ( $\bar{X} = 3.56$ ) การที่แพทย์นัดผู้ป่วยมาตรวจเป็นครั้งคราวเพื่อปรับขนาดยาให้เหมาะสม ( $\bar{X} = 3.52$ ) บริการยาไปรษณีย์ล่าช้า รอนาน ( $\bar{X} = 3.14$ ) และการไม่ต้องชำระเงินค่ายาไปรษณีย์ โดยใช้บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งต้องมีใบส่งตัวจากสถานบริการที่มีชื่อในบัตรมายังสถาบัน หรือการส่งซื้อยาไปรษณีย์ ซึ่งให้แยกทำรณาคัดค่ายา 1 ใบ และตัวแลกเงินค่าส่งพัสดุ 20 บาท อีก 1 ใบ ( $\bar{X} = 3.11$ ) ข้อบกพร่องของบริการยาไปรษณีย์ ไม่สะดวกที่จะพาผู้ป่วยไป

ตรวจสอบแพทย์นัด ร้อยละ 39.1 ระยะเวลาได้รับยาไม่แน่นอน รอนาน ร้อยละ 35.9 ยุ่งยากที่จะขอใบส่งตัว  
 จากสถานบริการที่มีชื่อในบัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้ามายังสถาบัน ร้อยละ 31.3 ไม่ทราบวิธีปฏิบัติตัวเมื่อกิน  
 ยาแล้วมีปัญหาอาการข้างเคียงของยา ร้อยละ 6.3 แพทย์แนะนำส่งต่อไปรักษารับยา ร.พ.ท้องถิ่น ซึ่งมีชนิดยาจ่าย  
 ให้ไม่ครบและญาติพาผู้ป่วยไปตรวจลำบาก ไม่มีเงินทำตัวแลกเงินค่าส่งพัสดุ 20 บาทให้สถาบัน ได้รับจำนวน  
 ขนานยาไม่ครบทุกชนิด และจำนวนเม็ดยาแต่ละขนานไม่สมดุลย์กัน มีร้อยละ 4.7 เท่ากัน ได้รับยาที่ไม่ได้กิน  
 ประจำไม่เหมือนเดิม และยาที่ได้รับแตกหักชำรุดเสียหาย ร้อยละ 3.1 เท่ากัน ข้อเสนอแนะ ควรจัดส่งยา  
 ไปรษณีย์รวดเร็วกว่านี้ และควรจ่ายยาให้ผู้ป่วยครั้งละมากพอ เพื่อไม่เป็นการระงับในการขอยาบ่อย ๆ มีร้อยละ  
 40.6 เท่ากัน ต้องการให้ส่งต่อผู้ป่วยไปรักษาต่อที่โรงพยาบาลใกล้บ้าน ร้อยละ 37.5 ต้องการให้เจ้าหน้าที่  
 สาธารณสุขท้องถิ่นให้คำปรึกษาแนะนำผู้ป่วยและญาติที่บ้านอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 32.8 ต้องการให้  
 มีบริการตอบปัญหาทางจดหมาย หรือโทรศัพท์ ร้อยละ 29.7 ต้องการได้รับยาครบทุกชนิดเหมือนที่เคยได้รับ  
 ร้อยละ 23.4 ควรจัดทำรายนามเป็นค่ายาและค่าส่งพัสดรวมกัน 1 ใบ จะสะดวกกว่า ร้อยละ 21.9 และต้องการให้  
 สถาบันจัดอบรมการดูแลผู้ป่วยอย่างถูกวิธีแก่ญาติผู้ดูแล ร้อยละ 20.3 เรื่องที่ผู้ปกครองต้องการได้รับความรู้ คำ  
 แนะนำ เรียงตามลำดับ คือ สรรพคุณยาผลข้างเคียงของยาวิธีใช้ยาที่ถูกต้องและผลกระทบต่อสุขภาพของการกิน  
 ยาเป็นเวลานาน และการทำวิธีใช้บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้าและสิทธิของสมุดประจำตัวคนพิการที่จะพึงได้รับ  
 มีร้อยละ 50 เท่ากัน ภาวะปัญญาอ่อนลักษณะอาการและแนวทางการดูแลรักษา ร้อยละ 40.6 วิธีปฏิบัติตนที่  
 เหมาะสมและการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน ร้อยละ 37.5 แหล่งบริการช่วยเหลือบุคคลปัญญาอ่อนในชุมชนทางด้านสวัสดิ  
 การ เศรษฐกิจสังคม การศึกษาและกฎหมาย ร้อยละ 26.6